

Використана література :

1. Лукашевич М. П. Теорія і практика самоменеджменту. Київ : МАУП, 2010.
2. Ноздренко Е. Самоменеджмент в организации обучения студентов. Современные проблемы науки и образования. 2006.
3. Андреев В. И. Саморазвитие менеджера. 2014. 275с.
4. Конспект лекцій з дисципліни самоменеджмент. URL: http://distance.dnu.dp.ua/ukr/nmmateriali/documents/t1_so.pdf.
5. Тернова-Бордун Д. Д., Огієнко С. О. Роль time-managementу в процесі сучасного українського адміністрування. URL : <http://91.234.42.22/bitstream/123456789/23643/1/69-71.pdf>.
6. Збірник тез 2020 *Професійний менеджмент в сучасних умовах розвитку ринку* URL: https://adm.nuph.edu.ua/wp-content/uploads/2020/11/Збірник_тез_2020_Професійний-менеджмент-в-сучасних-умовах-розвитку-ринку.pdf.

Теоретичні основи управління соціально-економічним розвитком регіону в контексті нестабільного середовища

Варнавський О. С., здобувач другого рівня вищої освіти 2 курсу спеціальності «Публічне управління та адміністрування»

Національного фармацевтичного університету

Ольховська А. Б., д.фарм.н., доцент, НФаУ

Козирєва О. В., д.е.н., професор кафедри менеджменту та публічного адміністрування Національного фармацевтичного університету
yakakos74@gmail.com

В сучасних умовах економічних перетворень та системних реформувань у сфері державного та регіонального управління, соціально-економічний розвиток регіонів України характеризується значними дисбалансами та диспропорціями у регіональному розвитку, зростанням впливу факторів нестабільності й виникнення кризових явищ, що відповідно зумовлює необхідність належного оцінювання та прогнозування просторових аспектів соціально-економічного зростання регіонів.

Посилення соціально-економічної диференціації регіонів несе негативний вплив на соціально-економічний становище населення зокрема, й на ефективність функціонування регіональної економіки загалом. Відтак регіональна диференціація стає просторовим відображенням зростаючої економічної і соціальної диференціації. Проблематика сутності регіональної диференціації, формування ефективних програм та стратегій розвитку територіальних громад в умовах децентралізації на сучасному етапі набуває гострої актуальності, оскільки необхідно враховувати особливості формування нових економічних систем на рівні територіальних громад із максимальним залученням їх матеріальних, трудових та інших ресурсів в умовах нестабільного середовища [5–6].

Питання нестабільності та її зв'язку з розвитком (зростанням) безпосередньо пов'язане з зв'язком між диференціацією та економічним зростанням регіонів. Від так, при аналізі соціально-економічної ситуації регіонів, найважливішою особливістю є еволюційний підхід до досліджуваних явищ та застосування системної перспективи. Це дозволяє виокремлювати тенденції в процесах розвитку та виявляти у їхньому перебігу явища стабільності та нестабільності. В результаті можна прогнозувати подальший розвиток та більш ефективний контроль процесів, які впливають на хід траєкторії розвитку на національному та регіональному рівнях.

Диференціація перебуває в тісному зв'язку з рівнем економічного розвитку, а тому розглядаючи її як у секторальному масштабі, так і, наприклад, відносно ринку праці, можна стверджувати, що вона становить реально потенційний набір нових можливостей для регіональних економік.

Досліджуючи процеси нерівномірності розвитку економічного простору регіонів чи окремих територій, у науковій літературі використовують не лише поняття «диференціація», але також: асиметрія, диспропорція, дивергенція, нерівність, неоднорідність тощо. Наведені поняття характеризується певними особливостями, при цьому не можуть застосовуватись як синоніми.

Загалом у сучасних наукових працях представлені підходи до трактування сутності поняття «диференціація» виокремлюють такі диференції як: «регіональна диференціація», «міжрегіональна диференціація», «соціальна диференціація», «економічна диференціація», «соціально-економічна диференціація», «територіальна диференціація», «диференціація доходів населення» (табл.1).

Таблиця 1

Узагальнення наукових підходів щодо трактування сутності поняття «диференціація»

Автор/джерело	Сутність поняття «диференціація»
Тибінка І. Я. [5]	внутрішньо-регіональну диференціацію слід розглядати як об'єктивний стан неоднорідності економічного простору регіону, що проявляється у нерівномірності соціально-економічного розвитку його структурних елементів
Василенко В. Н. [1]	порушення рівноваги розвитку, що передбачає потребу у визначенні природи певних змін, тобто процес розділення єдиного економічного простору на окремі групи і є суттю диференціації. Диференціація доходів - це відмінності рівня грошових доходів соціальних верств населення, які визначаються даними про максимальний і мінімальний рівень оплати праці
Долішній М. І. [2]	«територіальна диференціація» є процесом розподілу регіонального простору на певні групи на основі показників, що відображають зміни соціально-економічного розвитку територіальних систем
Ревенко А. Д. [4]	розширює поняття диференціації до міжрегіональної, яка є ознакою складної територіальної суспільної системи

Здійснення економічної і соціальної політики, спрямованої на поетапне подолання диференціації в соціально-економічному становищі регіонів та стимулювання їх розвитку віднесено Законом України «Про стимулювання розвитку регіонів» о найважливіших державних пріоритетів.

На основі цього закону було розроблено Державну стратегію регіонального розвитку на період до 2015 року [3] і «Схеми розвитку та розміщення продуктивних сил до 2030 року» по кожному регіону України, а також Стратегії економічного та соціального розвитку окремих регіонів.

Головне завдання цих нормативних актів – забезпечення ефективного соціально-економічного розвитку регіонів, підвищення рівня та покращення умов життя населення, підвищення конкурентоспроможності регіонів як основи динамічного розвитку й усунення значних міжрегіональних диспропорцій в їх продуктивності, рівні зайнятості та рівні життя.

Використана література:

1. Василенко В. Н. Экономико-правовые проблемы развития территориальных систем. *Экономика и право*. 2010. № 1. С. 5–10.
2. Долішній М. І. Регіональна політика на рубежі ХХ-ХХІ століть: нові пріоритети : монографія. Київ : Наукова думка, 2006. 511 с.
3. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2015 р. : Постанова Кабінету Міністрів України від 21.07.2006 р. № 1001. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1001-2006-п>.
4. Ревенко А. Асимметрии регионального развития. URL: http://zn.ua/ECONOMICS/asimmetrii_regionalnogo_razvitiya-46662.html.
5. Тибінка І. Я., Шульц С. Л. Чинники внутрішньорегіональної соціально-економічної диференціації в сучасних економічних теоріях. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України регіону : зб. наук. праць*. НАН України. Ін-т регіональних досліджень / ред. В. С. Кравців. Львів, 2015. Вип.1 (111). С. 25–29.
6. Тибінка І. Я. Регулювання внутрішньорегіональної соціально-економічної диференціації в умовах децентралізації влади в Україні : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.05. ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долішнього НАН України». Львів : КНЕУ, 2017. 22 с.

Аналіз умов і факторів, які впливають на якість управлінських рішень в системі адміністративного менеджменту

*Велика Р., здобувач вищої освіти 4 курсу спеціальності
«Публічне управління і адміністрування», НФаУ
ruslanavelyka@ukr.net*

*Ковальова В. І., к.е.н., доцент кафедри менеджменту та
публічного адміністрування, НФаУ
vikakova04@gmail.com*

Проблема вдосконалення процесу прийняття управлінських рішень все частіше постає у системі адміністративного менеджменту. Вона дедалі частіше пов'язується з якістю управлінських рішень. Кожне управлінське рішення, що приймається керівником, має врівноважувати суперечливі цінності, цілі та